

1. Коефіцієнт фізичного зносу основних фондів, що відображає частку вартості основних фондів, уже перенесену на вартість виготовленої підприємством продукції, і, водночас, характеризує ступінь зносу основних фондів підприємства станом на певну дату. Коефіцієнт обчислюється як відношення суми накопиченого зносу до початкової вартості основних фондів (див. формулу 3):

$$K_i = I/\Phi \quad (3)$$

де I – сума зносу відповідно на початок і кінець періоду;

Φ – вартість основних фондів відповідно на початок і кінець періоду.

2. Коефіцієнт придатності характеризує незношену частку основних засобів підприємства станом на певну дату. Він обчислюється за формулою 4:

$$K_g = 1 - K_i \quad (4)$$

3. Коефіцієнт оновлення характеризує ступінь інтенсивності оновлення основних фондів підприємства й обчислюється за формулою 5:

$$K_{ob} = \Phi\Pi/\Phi_a \quad (5)$$

де $\Phi\Pi$ – вартість знову надійшли основних фондів;

Φ_a – вартість основних фондів відповідно на початок і на кінець періоду.

Література:

1. Бланк И.А. Финансовый менеджмент: Учебный курс. – К.: Ника-Центр, Эльга, 2002.
2. Ткаченко Н.М. Бухгалтерський фінансовий облік, оподаткування і звітність: Підручник. – К.: Алерта, 2006. – 1080 с.
3. Основные средства: бухгалтерский и налоговый учет: В2ч./Л.Волинец; Глав. ред. Б. Юровский – Х.: Консульт., 2006 .

Шаповалов Т.П., Черкасова С.О.

Концептуальні основи формування підсистеми управлінського аналізу витрат в умовах трансформації економіки

Жорстка конкуренція на ринках, розвиток трансформаційних процесів і висока динамічність зовнішнього середовища вплинули на розвиток і впровадження в систему управління підприємств управлінського аналізу, зокрема його елемента – управлінського аналізу витрат. Розуміючи наскільки важливий пошук правдивої величини понесених витрат для ухвалення управлінського рішення, керівники підприємств стикаються із проблемою пошуку надійного та простого інструмента для її вирішення.

Важливе значення в економічному аналізі виробничо-господарської діяльності припадається аналізу витрат, що являється складовим елементом функції контролю, допомагає оцінити ефективність використання всіх ресурсів підприємства, зібрати інформацію для підготовки планів і прийняття раціональних управлінських рішень в області витрат. Аналіз витрат, що становить елемент функції контролю, допомагає оцінити ефективність використання всіх ресурсів підприємства, виявити резерви зниження витрат, зібрати інформацію для підготовки планів і прийняття раціональних управлінських рішень в області витрат. Управлінський аналіз витрат не тільки припускає формування аналітичної інформації на базі управлінського обліку, але й здійснює спеціальні заходи при виборі й оцінці прийнятого управлінського рішення. Саме тому настільки актуальною стала проблема пошуку та впровадження в широку практику такої системи, яка б могла з'єднати дані елементи. Така система повинна мати цілісний характер, тобто бути взаємопов'язана в єдиний обліково-аналітичний механізм управління витратами.

Необхідність успішного конкурування ставить перед керівниками підприємств завдання вдосконалення внутрішніх процесів: зниження витрат, здійснення господарської діяльності з більшою швидкістю та підвищення якості. Відповідність вимогам ринку, що постійно змінюються, спричиняє організаційну перебудову, впровадження нових бізнес-процесів, застосування нового персоналу для вирішення завдань. У результаті чого виникає об'єктивна необхідність формування підсистеми управлінського аналізу витрат. У рамках цього можна вирішити ряд наступних завдань:

- досягнення керованості основних бізнес-процесів;
- введення суворого та оперативного обліку матеріальних цінностей;
- скорочення витрат;
- досягнення максимально гнучкого виробництва за рахунок управління;
- введення системи управління матеріальними запасами, контролю резервів;
- оперативне управління фінансами.

На сучасному етапі розвитку обліку і управління становлення та впровадження підсистеми управлінського аналізу витрат являється досить складним і тривалим процесом, що складається з декількох послідовних етапів. У цілому впровадження системи управлінського аналізу на підприємствах можна представити в такий спосіб:

- опис існуючої інформаційної (бухгалтерської) системи підприємства;
- визначення вимог до необхідної управлінської інформації;
- побудова формалізованої системи, здатної забезпечити менеджерів необхідною управлінською інформацією;
- побудова системи управлінської звітності;
- побудова системи фінансового планування.

На впровадження системи впливають такі фактори, як тривалість існування підприємства на ринку, розмір, структура, рівень автоматизації управління й обліку й постановки менеджменту підприємства.

Алгоритм проведення управлінського аналізу витрат підприємства представлено на рисунку 1.

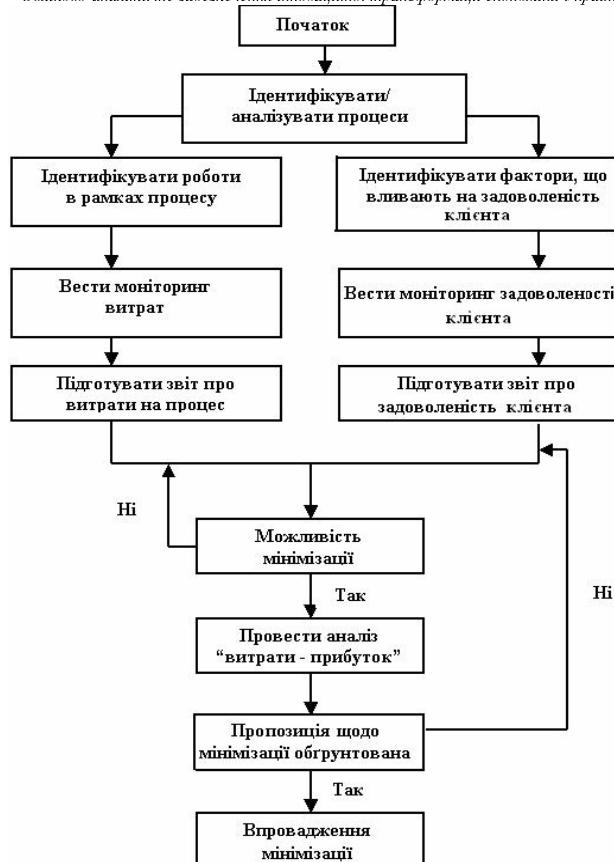

Рисунок 1 – Алгоритм проведення управлінського аналізу витрат підприємства.

Підводячи підсумки слід зазначити, що в сучасних умовах управлінський аналіз підприємства виступає як центральна концепція аналізу, обліку та управління підприємством, що не тільки показує відхилення в тій або іншій ланці процесу функціонування підприємства на всіх стадіях відтворення, але точно визначає їхню причину. Управлінський аналіз витрат – частина даної концепції, де він займає центральне місце, описує й характеризує процес утворення собівартості продукції (робіт, послуг) із зазначенням причинно-наслідкового зв’язку.

Література:

- Бороненкова С.А. Управленческий анализ: Учебное пособие. – М.: Финансы и статистика, 2001. – 384 с.
- Вахрушина М.А. Управленческий анализ: Учебное пособие. – М.: Омега-Л, 2005. – 432 с.

3. Волкова О.Н. Управленческий анализ: Учебник. – М.: Велби Проспект, 2007. – 304с.
4. Ерина Т.А. Управленческий анализ в отраслях. Учебный курс. – М: Московский институт экономики, менеджмента и права. – 2008. – 232 с.
5. Филиппова С.В. Управленческий анализ: теория и практика. Цикл “Современные управленческие технологии”. Мультимедийное учебно-методическое пособие. – Киев: АВРИО. – 2004. – 336 с.

Яценко М.С.

Регламентація бізнес-процесів підприємств інфокомунікаційного комплексу регіону

У сучасних умовах будь-яке підприємство має прагнути до ефективної реалізації власних бізнес-процесів. Бізнес-процес являє собою набір взаємозалежних бізнес-процедур у результаті яких виробляється певна група продуктів і послуг. Усі бізнес-процеси існують для виконання функцій підприємства й повинні відповідати встановлені на підприємстві ієархії цілей, для досягнення яких розроблені методи й інструментальні засоби опису, проектування, аналізу й оцінки бізнес-процесів, а також правила їхньої реорганізації.

Регламентація бізнес-процесів і функціональності підрозділів і посадових осіб, направлена на:

- закріплення розподілу зон відповідальності, функцій і механізмів взаємодії між підрозділами компанії або між співробітниками підрозділів;
- підвищення прозорості і керованості процесів компанії;
- підвищення рівня технологічної дисципліни співробітників, формалізація і впорядкування взаємин персоналу;
- можливість тиражування бізнес-одиниць підприємства;
- зниження трудовитрат персоналу;
- формування вимог до інформаційних систем, що автоматизують різні аспекти діяльності компанії.

Заходи, що проводяться в рамках реінжинірингу, направлені на вирішення наступних завдань:

- стандартизація і регламентація бізнес-процесів діяльності;
- регламентація зон відповідальності підрозділів;
- регламентація функціональності посадових осіб.

Проведення реінжинірингу бізнес-процесів передбачає поетапний підхід до реалізації, що дозволяє не тільки максимально ефективно використовувати ресурси, що витрачаються та усунути ризиків, пов’язаних з можливими змінами в роботі з обох сторін – виконавця та підприємства як замовника

Стандартний підхід до реінжинірингу бізнес-процесів передбачає наступні етапи:

Етап 1. Діагностика системи управління підприємством і аналіз існуючих стандартів діяльності.